

Cuvântul care zidește

www.parohiaserbanvoda.ro

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 3-A DUPĂ PAȘTI

(a Mironosițelor)

SF. MC. PELAGHIA;
SF. MONICA

În șirul duminicilor care urmează Sfintelor Paști, prima duminică este închinată apostolilor – prin momentul încredințării ucenicilor și a lui Toma de realitatea învierii și prin trimiterea Sfântului Duh care să-i întărească în lucrarea de iertare și dezlegare a păcatelor –, iar a doua duminică, cea de astăzi, este închinată femeilor mironosițe, cele care, cronologic, au aflat primele veste a învierii Domnului Hristos. Însă ele au primit nu doar vestea învierii, ci au fost părtașe la minuni care le-au întărit credința.

FEMEILE MIRONOSIȚE ȘI TAINA DRAGOSTEI

Femeile mironosițe nu sunt doar cele care, simplu, au aflat primele despre învierea Domnului, așa cum aflăm noi astăzi o știre: cineva află primul și le spune și celorlalți. Cu femeile mironosițe s-au petrecut două lucruri neobișnuite: primul lucru vine din partea lor, iar al doilea vine, ca o binecuvântare, de la Dumnezeu Însuși.

Primul lucru extraordinar pe care îl fac femeile este tocmai descoperirea învierii. Învierea Domnului Hristos s-a petrecut în taină, dincolo de ochii iscoditori ai ostașilor și fariseilor și în spatele unei pietre sigilate. Nimeni n-a „văzut” învierea, ci doar urmările ei. Când îngerul a dat la o parte piatra de pe mormânt, spre frica și disperarea străjerilor, aceștia au fugit înspăimântați să vestească sinedriului ce s-a petrecut. Mai departe însă, minunea învierii trebuia descoperită. Femeile mironosițe sunt cele care, sfidând teama, oprobiul public, necurăția rituală la care se expuneau și pericolele iminente, rămân

privind ce se întâmplă cu trupul lui Hristos după coborârea de pe cruce. Ele erau singurele care știau unde era mormântul! Apoi, tot ele, vin la mormânt duminică dimineață, ca să se asigure că toate cele pentru îngropare au fost făcute. Ele descoperă minunea și nu singure, ci împreună cu îngeri care le arată locul și cu Mântuitorul Hristos însuși, care se arată și-i vorbește Mariei Magdalena.

Al doilea lucru care se petrece cu femeile mironosițe ține de marele har al Învierii Domnului. Pentru că învierea Mântuitorului Hristos n-a fost o simplă minune, ci a fost momentul în care jertfa Fiului și dragostea Tatălui s-au unit, evenimentul în care ascultarea Fiului și mila Tatălui au lucrat împreună. Și atunci, momentul descoperirii învierii nu mai este doar aflarea și răspândirea unei vești, ci este o lucrare a harului lui Dumnezeu, care le cheamă pe femeile mironosițe la mormânt prin dragostea lor, care le întărește, le alungă

teama, le împlinește gândurile („Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului?”), le întărește credința prin îngerul de la mormânt, le descoperă Taina Sfintei Învieri și le încredințează mesajul mântuirii.

Este relevant faptul că, atunci când Petru și Ioan, alertați de femei, aleargă către grădina mormântului, nu-L mai găsesc nici pe Hristos, care-i vorbise Mariei Magdalena, nici pe înger, care le vestise pe celelalte femei. Harul începutului noii vieți, a vieții adevărate trăite prin Învierea lui Hristos, se dăduse femeilor mironosițe. Apostolii trebuiau să mai aștepte până în seara acelei zile binecuvântate a învierii, când Hristos va veni în mijlocul lor prin ușile încuiate.

Lucrarea femeilor mironosițe arată cum Dumnezeu răsplătește dragostea și jertfa noastră dăruindu-ne răspuns la întrebările și căutările care sunt pornite din adâncul sufletului.

Hristos a înviat! ❀

Pr. Vlad-Alexandru Mîndru

SF. CUV. CALISTRAT DE LA TIMIȘENI ȘI VASIOVA AVEA DARUL VINDECĂRII ȘI AL IZGONIRII DUHURILOR NECURATE

Sâmbătă, 10 mai 2025, va fi pentru prima oară prăznuit Sfântul Cuvios Calistrat de la Timișeni și Vasiova, care a trăit între 1900 și 1975 și a fost un vestit preot misionar în Banat. Cunoscut în lume ca Părintele protosinghel Calistrat Bobu, duhovnic la mănăstirile Timișeni și Vasiova, acesta s-a născut la 15 martie 1900, în localitatea Burdujeni, județul Suceava.

Sfântul Cuvios Calistrat a fost deshuemat marți, 11 martie 2025, la Mănăstirea „Sfântul Proroc Ilie Tesviteanul” Vasiova din Episcopia Caransebeșului. Slujba specială a fost oficiată de Preasfințitul Părinte Episcop Lucian.

După ce sfințele moaște au fost scoase din cimitirul de lângă biserica principală a mănăstirii, ele au fost duse în Paraclisul de iarnă, unde a fost oficiată sfânta slujbă. Au participat preoți și monahi din Episcopia Caransebeșului, dar și mai mulți credincioși.

„Bucuria noastră este deplină că în Postul Mare săvârșim această rânduială deosebită. Sfântul Calistrat s-a născut în 15 martie 1900 și a trecut la cele veșnice în 10 mai 1975. Iată, cu 4 zile înainte de ziua sa de naștere am săvârșit aici la Mănăstirea Vasiova această slujbă cu totul deosebită și unică, mai ales pentru noi, cei din zona Banatului. Ne bucurăm foarte mult că Banatul mai are un ocrotitor, un mijlocitor înaintea Tronului Preasfintei Treimi, pe Sfântul Cuvios, duhovnic și slujitor, Calistrat Bobu. Alături de Sfântul Ierarh Iosif cel Nou de la Partoș, alături de Sfântul Proroc Ilie Tesviteanul, Cuviosul Calistrat va mijloci din acest an pentru clerul și poporul binecredincios din Mitropolia Banatului, înaintea Atotputernicului Dumnezeu”, a afirmat Preasfințitul Lucian.

Proclamarea canonizării locale va avea loc de ziua Sfântului Proroc Ilie Tesviteanul, hramul principal al Mănăstirii Vasiova.

Părintele Calistrat Bobu a fost un om al rugăciunii și al slujirii, un om al mărturisirii și un om care îi asculta cu multă dragoste pe toți credincioșii. A fost cunoscut și recunoscut în Banat ca mare duhovnic și îndrumător al credincioșilor, slujind peste 25 de ani în mănăstirea de la Bocșa Vasiova, dar a slujit și în alte mănăstiri din Mitropolia Banatului și anume Timișeni, Săraca și Partoș. ❀

A simțit de tânăr chemarea către Dumnezeu, astfel că la 25 de ani a intrat ca frate în Mănăstirea Sihăstria, situată în județul Neamț, unde a fost tuns în monahism, primind numele de Calistrat. Așadar, în acest an, 2025, au fost canonizați trei sfinți care au trăit în obștea Mănăstirii Sihăstria: Părintele ieroschimonah Paisie Olaru, duhovnicul Măn. Sihăstria, Părintele arhimandrit Cleopa Ilie, starețul Măn. Sihăstria și Părintele protosinghel Calistrat Bobu.

Aici, sub îndrumarea unor părinți duhovnicești renumiți, a învățat tainele rugăciunii și ale ascultării, desăvârșindu-și formarea spirituală. În anul 1931 a fost hirotonit preot, slujind la Sihăstria timp de 12 ani. S-a remarcat printr-o viață de rugăciune intensă și printr-o profundă smerenie, câștigând respectul și admirația celor din jur.

Trimis în Banat ca preot misionar în 1942, a întemeiat, trei ani mai târziu, Mănăstirea Șag-Timișeni, un așezământ monahal de maici, care a devenit rapid un centru spiritual important pentru credincioșii din zonă. De asemenea, Cuv. Calistrat a contribuit semnificativ la renașterea vieții duhovnicești în toată zona Banatului, la mănăstirile Săraca, Partoș și Vasiova, unde a slujit ca duhovnic și povătuitor.

Timp de 33 de ani părintele Calistrat a fost o făclie mereu aprinsă pentru călugării și credincioșii din Banat. Un adevărat păstor, duhovnic și părinte pentru toți. Cel mai mult iubea biserica și rugăciunea. Ziua și noaptea zăbovea în fața Sfântului Altar. Săvârșea dumnezeiasca Liturghie cu bucurie și cutremur, spovedea și

mângâia pe oameni, mărturisea și apăra dreapta credință și se ruga pentru toți.

Pentru smerenia și blândețea inimii lui, a primit de la Dumnezeu darul vindecării și al izgonirii duhurilor necurate dintre oameni. Că nu puțini din cei care alergau la el primeau sănătate și mângâiere. Pentru aceea, credincioșii din partea locului îl cinsteau ca pe un adevărat părinte duhovnicesc al Banatului. Părintele Calistrat Bobu a fost dăruit de Dumnezeu cu daruri sfinte: cel al vindecării și al izgonirii duhurilor necurate. Drept urmare, numeroși credincioși veneau la el căutând alinare și vindecare, iar rugăciunile sale aduceau mângâiere și speranță celor aflați în suferință.

Una dintre minunile atribuite părintelui Calistrat este vindecarea unei femei care suferea de o boală incurabilă. După ce s-a rugat împreună cu ea și i-a dat binecuvântarea sa, femeia s-a însănătoșit în mod miraculos, mărturisind puterea rugăciunilor părintelui. De asemenea, se povestește despre alungarea duhurilor necurate dintr-un tânăr care era chinuit de multă vreme. Prin rugăciunile și posturile sale, părintele Calistrat a reușit să-l elibereze pe tânăr, redându-i pacea sufletească și sănătatea.

S-a stins din viață chiar în ziua Sfințelor Paști din anul 1975, fiind înmormântat în spatele altarului bisericii așa cum a lăsat vorbă, să fie înmormântat lângă sfântul altar, pentru că în altar își petrecea foarte mult timp, atât la sfințele slujbe, cât și între slujbe stătea și se ruga îndelung. De atunci, mormântul său a devenit loc de pelerinaj pentru credincioși, care-i cer ajutor și mijlocirea în fața lui Dumnezeu.

PELERINI ÎN INSULA CIPRU

Insula Cipru, al cărei nume vine

de la cuprul care se extrăgea în antichitate din masivul muntos Trodos, este una din cele mai vechi formațiuni de pe pământ, potrivit geologilor, are unul din cele mai vechi orașe din lume, Kition (azi Larnaca), și a găzduit o bună parte din activitatea Sfântului Apostol Pavel, ale Sfântului și Dreptului Lazăr și ale Sfântului Apostol Barnaba, ultimii doi fiind îngropați în pământul acestei insule.

În acest loc plin de căldură și de soare din Marea Mediterană am avut fericita ocazie de a face un pelerinaj de câteva zile, împreună cu credincioși din parohia noastră, în perioada 24-29 aprilie 2025. De la Aya Napa și Capo Greco (situate în marginea orientală) până în Pafos (locul mitic al nașterii Afroditei din spuma mării, în capătul occidental al insulei), din Larnaca (situat la nivelul mării) și până la Mănăstirea Kykkos (aflată la 1200 de metri altitudine), din zona cipriotă liberă și până în republica turcă a Ciprului de Nord, dintr-un capăt în altul al său, Ciprul ne-a primit cu oameni frumoși, deschiși, cu bucurii duhovnicești de nebănuit și cu mireme încântătoare de flori și fructe.

Însoțiți de doamna Roxana, o româncă plecată acum treizeci de ani din țara natală, care ne-a fost ghid atât pentru locurile pe care le-am vizitat, dar și pentru istoria, cultura, florile și fructele exotice care cresc în această insulă însoțită, am aflat multe lucruri pe parcursul drumului nostru.

Pentru că plecarea noastră a fost un pelerinaj, am vizitat în special biserici și mănăstiri, Ciprul fiind un loc de păstrare pentru multe relicve sfinte (părțile din sfintele moaște, din Sfânta Cruce, icoane vechi și făcătoare de minuni). Cele mai importante obiective au fost mănăstirile imperiale Machairas și Kykkos, care adăpostesc icoane ale Maicii Domnului pictate de Sfântul Evanghelist Luca, biserica medievală a Arhiepiscopiei Ciprului, din Nicosia, și muzeul de icoane bizantine recent amenajat acolo, satul Lefkara cu artizani ai prelucrării

argintului în filigran și ai dantelei textile, cu biserica Timi Stavros, în care se păstrează o parte din lemnul Sfintei Cruci, biserica închinată Sfântului Pavel și pilonul pe care a fost biciuit din Paphos, biserica și peștera Sfântului Neofit, biserica și mormântul Sfântului Apostol Barnaba.

Cea mai importantă întâlnire din acest pelerinaj am avut-o cu Sfântul Lazăr, cu mormântul și cu cinstitele lui moaște, care se păstrează în biserica de secol IX ridicată pe mormântul sfântului, în Larnaca. Mântuitorul Hristos a avut doisprezece apostoli, 70 de ucenici, a săvârșit nenumărate vindecări și a hrănit mii de oameni. Dar Domnul Iisus a avut un singur prieten, pe Lazăr din Betania, și-a plâns o singură dată, în fața mormântului prietenului său. Învierea minunată a lui Lazăr noi o prăznuim cu o săptămână înainte de Sfintele Paști, în Sâmbăta lui Lazăr. Pe acest prieten al Domnului am mers și noi să-l întâlnim, să ne rugăm pentru sănătatea noastră și pentru mântuirea celor adormiți din neamul nostru dar, mai ales, ne-am rugat să rămânem în dragostea Mântuitorului Hristos, așa cum el a rămas, până la sfârșit.

Pelerinajul n-a fost lipsit de mirosul îmbietor al florilor mari care, în copaci înalți, vor face mai târziu să crească

rodii, pomelo, mandarine și, aflat pe primul loc în preferințele ghidei noastre, moșmoane japoneze, un fruct galben, dulce și răcoritor, cu o consistență între prunele și merele cunoscute de noi. Am admirat marea, cu peisajele legendare pe care apa le-a sculptat în stâncile vechi ale insulei, am urmărit multele avioane care aterizau și decolau în aeroportul din Larnaca, am privit cerul înstelat (Ciprul este o insulă curată, cu puțină poluare), am gustat din kleftico (mâncare cu miel și cartofi la cuptor), ne-am răcorit cu suc de rodie proaspăt, ne-am îndulcit cu bomboane cu mastic.

Experiența a fost deplină pentru mine, ca însoțitor al unui grup de oameni frumoși. Cultura, rugăciunea, Sfânta Liturghie de duminică, vestigiile naturale, bogățiile duhovnicești, gândul la cele sfinte, întâlnirea cu prietenul lui Hristos și buna dispoziție din care ne-am împărtășit cu toții au fost elementele unui pelerinaj la finalul căruia toți am plecat mai câștigați acasă.

Le mulțumesc celor de la Basilica Travel care au organizat plecarea noastră, doamnei Roxana, ghidul nostru, și pelerinilor care au venit, cu încredere în mine și cu dorul de a descoperi locuri noi și binecuvântate. Hristos a înviat! ✿

Pr. Vlad-Alexandru Mîndru

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 4-11 MAI 2025

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 04.05	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 3-a după Paști (a Mironosițelor) – Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 07.05	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 09.05	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie, Acatist
Sâmbătă 10.05	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 11.05	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 4-a după Paști (Vindecarea slăbănogului de la Vitezda) Utrenia, Sfânta Liturghie

DOUĂ SFINTE, ÎNTOCMAI CU APOSTOLII, S-AU ÎNTÂLNIT LA MĂNĂSTIREA PANTOCRATOR DIN JUDEȚUL TELEORMAN

Anul acesta are loc în țara noastră un pelerinaj istoric: moaștele întregi ale Sfintei Împărătese Elena, mama Sfântului Împărat Constantin cel Mare, sunt aduse în pelerinaj la Mănăstirea Pantocrator din județul Teleorman, în perioada 30 aprilie - 8 mai. Este un an semnificativ pentru Biserica Ortodoxă Română - avem 140 de ani de la Autocefalie, 100 de ani de Patriarhat și 1.700 de ani de la primul Sinod Ecumenic de la Niceea, din 325. De aceea, de peste un an de zile Biserica Ortodoxă Română, în special Episcopia Alexandriei și Teleormanului și Mănăstirea Pantocrator, au depus toate diligențele pentru ca racla cu moaștele întregi ale Sfintei Împărătese Elena, de la Veneția, să fie prezente de Duminica Mironosițelor, hramul Mănăstirii Pantocrator, în acest sfânt lăcaș.

În data de 30 aprilie 2025 la Catedrala Patriarhală din București - cu hramul Sfinților Împărați Constantin și Elena - a poposit pentru câteva ore racla cu moaștele întregi ale Sfintei Elena, aduse de la Biserica Sfânta Elena din Veneția.

Alături de Sfântul Evanghelist Marcu, ocrotitorul Veneției, Sfânta Elena este și ea ocrotitoarea orașului. Biserica romano-catolică are o deosebită grijă de moaștele Sfintei Elene, preocupându-se de siguranța lor. De aceea, aceste relicve nici nu părăsesc des orașul, iar din țară au ieșit în 800 de ani doar o singură dată, în anul 2017, ajungând la Atena, capitala Greciei.

Sfânta Împărăteasă Elena a binevoit să vină în țara noastră ca un semn de ocrotire pentru neamul nostru în aceste vremuri nesigure. Un dar mare al lui Dumnezeu pentru poporul dreptmăritor român. Pentru ca acest eveniment să aibă loc, timp de mai bine de un an de zile Biserica Ortodoxă Română a depus mari eforturi pentru a-i convinge pe catolicii italieni să vină cu Sfânta Elena în țara noastră și s-au făcut multe pregătiri pentru a asigura protecția sfintelor moaște pe toată perioada șederii lor în România.

Credincioșii Bisericii Șerban Vodă în pelerinaj la racla Sfintei Împărătese Elena

În seara zilei de vineri, 2 mai 2025, un grup de pelerini de la Biserica Șerban Vodă, însoțiți de preotul paroh, Pr. Adrian

Chiriță, și de Pr. Vlad Mîndru, au mers la Mănăstirea Pantocrator din Episcopia Alexandriei și Teleormanului. Credincioșii s-au închinat cu evlavie, emoție și bucurie la cinstitele moaște ale Sfintei Elena, dar și la un fragment din moaștele Sfintei Maria Magdalena, care se află în patrimoniul mănăstirii. Pelerinajul a fost încununat și de săvârșirea Tainei Sfântului Maslu de către Preasfințitul Părinte Galaction, Episcopul Alexandriei și Teleormanului, împreună cu un sobor de preoți și diaconi.

Importanța Sfintei Împărătese Elene în viața Bisericii lui Hristos

Sf. Împărăteasă Elena, alături de fiul său, Sf. Împărat Constantin cel Mare, a marcat prin credință și fapte o cotitură decisivă în istoria Imperiului Roman și în viața Bisericii lui Hristos.

Sfânta Elena și-a găsit împlinirea în creșterea și educarea fiului său, Constantin, toate lucrările pe care Sfântul Constantin le-a făcut în favoarea Bisericii fiind inspirate de mama sa, Elena. Sfântul Constantin va fi cel care va scoate Biserica din catacombe și-i va da un nou drum.

Cel mai semnificativ episod din viața Sfintei Elena este pelerinajul său la Locurile Sfinte, întreprins în anul 326. Sfânta Elena s-a ocupat mai întâi de eliberarea creștinilor închiși sau persecutați; a ordonat dărâmarea templului păgân ridicat de împăratul Adrian în anul 136 pe locul Sfântului Mormânt, descoperind Mormântul

Domnului Iisus, stânca Golgotei, cele trei cruci și mai multe cuie din Crucea Domnului.

Sfânta Elena a împărțit Cinstitul Lemn, luând o parte cu ea la Nicomidia, împreună cu sfintele piroane (cuie), iar cealaltă parte a pus-o într-o raclă de argint și a dat-o episcopului Macarie al Ierusalimului spre păstrare, pentru a putea fi cinstită de toți care vor ajunge în Țara Sfântă. Pe Locurile Sfinte descoperite, Sfânta Elena a ctitorit mai multe lăcașuri de cult.

Moaștele Sfintei Elena, de la Constantinopol la Veneția

La 79 de ani, Sfânta Elena moare și trupul ei este pus într-un sarcofag, care prin secolul al XI-lea a fost dus la Vatican, iar după renovarea Vaticanului din secolul al XVIII-lea (1777) a fost așezat în muzeul Vaticanului, unde se află până astăzi.

În anul 1211, cavalerii cruciați apuseni, care au ocupat Constantinopolul (1204-1261) au luat cea mai mare parte din moaștele Sfintei și le-au dus la Veneția, în biserica închinată Sfintei Elena (la Chiesa di Santa Elena). În această biserică, în zilele noastre vin foarte mulți români care se închină cu evlavie la această ocrotitoare a familiei.

Așadar, până în seara zilei de 8 mai 2025, toți românii pot să vină la Mănăstirea Pantocrator, zi și noapte, pentru a se închina Sfintei Împărătese Elena și Sfintei Mironosițe Maria Magdalena, cele Întocmai cu Apostolii. ❀